

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Handwritten signature

SECȚIA PENTRU PROCURORI HOTĂRÂREA NR. 6 P/22.06.2010

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului procuror L.A.F., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., având ca obiect abaterile disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență și efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile prevăzute de art. 99 lit. h) și i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reprezentantul Comisiei de disciplină pentru procurori, lipsă fiind pârâtul procuror L.A.F..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că pârâtul procuror L.A.F. a transmis, prin fax, o cerere înregistrată sub nr. 1/15818/1154/22.06.2010, prin care solicită, acordarea unui nou termen de judecată pentru imposibilitate de prezentare din motive medicale, anexând în acest sens o adeverință medicală eliberată la data de 21.06.2010. De asemenea solicită ca până la termenul următor să i se comunice dacă există cerere de repunere pe rol a cauzei formulată de titularul acțiunii, precum și încheierea Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru procurori prin care această cerere a fost soluționată. În baza art. 114¹ alin. 2) Cod procedură civilă și art. 5 din Rezoluțiile nr. 40/32 din 29.11.1985 și 40/14 din 6.12.1985 ale Adunării Generale ONU solicită să i se comunice

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] dovezile pe care se sprijină acțiunea disciplinară, respectiv copii de pe înscrisurile depuse la dosar.

Secția pune în discuție cererea de amânarea cauzei formulată de pârâtul procuror L.A.F..

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant arată că o cerere cu același conținut a fost supusă dezbaterilor și în ședințele din datele de 18 mai 2010 și 8 iunie 2010, consideră că prin formularea acestor cereri se urmărește tergiversarea cauzei, motiv pentru care solicită respingerea acestei cereri ca neîntemeiată.

Secția deliberând asupra acestei cereri o apreciază ca neîntemeiată și, în baza art. 156 Cod procedură civilă, o respinge pentru următoarele motive:

Pentru termenul de judecată din data de 18 mai 2010, pârâtul a formulat o cerere prin care a solicitat comunicarea în copie a înscrisurilor atașate acțiunii disciplinare. Cu privire la această cerere Secția i-a pus în vedere pârâtului că dosarul de cercetare disciplinară poate fi studiat la grefa secțiilor și, dacă apreciază că anumite înscrisuri îi sunt necesare pentru pregătirea apărării, va putea solicita eliberarea de copii ale acestora.

Pentru termenul de judecată din data de 08 iunie 2010, pârâtul procuror a formulat o nouă cerere invocând faptul că nu cunoaște actele ce au stat la baza exercitării acțiunii disciplinare, Secția dispunând amânarea cauzei pentru a da posibilitatea pârâtului să își exercite dreptul la apărare și să studieze actele dosarului.

Deși nu a solicitat amânarea judecării cauzei din motive medicale, pârâtul procuror a depus o adeverință medicală din care rezultă că i s-a recomandat repaus și evitarea efortului fizic, însă nu atașat certificat de concediu medical.

Față de cele expuse, Secția apreciază că prin formularea altei cereri de amânare a judecării pentru aceleași considerente se urmărește de fapt tergiversarea cauzei, motiv pentru care o respinge ca neîntemeiată.

În continuare, se învederează Secției că la data de 19.03.2002 pârâtul procuror L.A.F. a depus întâmpinare, în care a invocat următoarele excepții:

- nulitatea cercetării prealabile, întrucât nu a fost audiat și i s-a încălcat dreptul la apărare întrucât nu i s-au adus la cunoștință motivele pentru care este audiat, nu i s-au adus prezentat actele dosarului și nu i s-a dat posibilitatea de a propune probe;

- încălcarea principiului „non bis idem” întrucât aceleași argumente ce au stat la baza exercitării acțiunii disciplinare au fost avute în vedere și la revocarea sa din funcția de procuror șef secție.

Secția pune în discuție excepțiile invocate și acordă cuvântul comisiei de disciplină pentru procurori.

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru procurori solicită respingerea excepțiilor ca neîntemeiate, arătând că în cursul cercetării prealabile pârâtul a fost audiat, fiindu-i aduse la cunoștință faptele și împrejurările cu privire la care este cercetat iar în ceea ce privește susținerea că prin exercitarea acțiunii disciplinare se urmărește sancționarea acestuia de două ori pentru aceleași fapte se arată că acestea sunt apărări pe fondul cauzei.

După deliberare, Secția respinge, ca neîntemeiate, excepțiile invocate, pentru următoarele considerente:

Conform dispozițiilor art. 125 din Legea nr. 92/1992 privind organizarea judiciară „În vederea exercitării acțiunii disciplinare, este obligatorie efectuarea cercetării prealabile, care se dispune de titularul acestei acțiuni.

Cercetarea prealabilă se efectuează de către judecători, având cel puțin același grad ierarhic cu judecătorul cercetat, sau de inspectori generali ori de alte persoane asimilate magistraților din Ministerul Justiției.

Pentru procurori, cercetarea prealabilă se efectuează de procurorii-inspectori din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În cadrul cercetării prealabile se vor stabili faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, existența sau inexistența vinovăției, cât și orice date concludente. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor magistratului cercetat sunt obligatorii. Refuzul magistratului cercetat de a face declarații sau de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică finalizarea cercetării. Magistratul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare”.

Din actele dosarului rezultă că dispozițiile legale în vigoare la momentul efectuării cercetării prealabile au fost respectate, pârâtului procuror fiindu-i luată o „notă de relații” la data de 24.01.2002, din cuprinsul căreia rezultă că i s-au adus la cunoștință împrejurările cu privire la care este cercetat, acesta referindu-se la toate faptele ce au făcut obiectul cercetării.

De asemenea, din procesul verbal întocmit la aceeași dată de inspectorul care a efectuat cercetarea rezultă că pârâtului i s-a adus la cunoștință faptul că

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

urmează să fie exercitată acțiunea disciplinară, la dosarul cauzei nefiind depusă cerere de completare a probatoriului de către pârâtul procuror. Se mai reține că din actele dosarului nu rezultă că pârâtului i s-a refuzat dreptul de a lua cunoștință de actele dosarului.

Cu privire susținerile pârâtului că a mai fost sancționat pentru aceste fapte prin aceea că a fost revocat din funcția de procuror șef secție, aceste apărări vor fi avute în vedere la soluționarea pe fond a cauzei.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea acțiunii disciplinare.

Având cuvântul, reprezentantul Comisiei de disciplină pentru procurori arată că, pârâtul procuror L.A.F. nu a raportat și astfel nu au fost trecuți în situația statistică pe anul 2001 un număr de 17 inculpați achitați, denaturându-se astfel bilanțul Parchetului de pe lângă Tribunalul B..

Se mai arată că pârâtul procuror a păstrat în nelucrare dosarul nr. 397/P/1994, în perioada 14.02.1996 - 30.11.2001, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale a inculpaților M.A. și R.D.; nu a supravegheat cercetările în dosarul nr. 416/P/1996 repartizat la 4.12.1996 și soluționat la 09.01.2002, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale a inculpatului G.S.; a păstrat în nelucrare dosarul nr. 459/P/1997, în perioada 30.12.1997 - 12.12.2001 creând condițiile intervenirii prescripției răspunderii penale a inculpaților M.A., P.A. și B.M., în timp ce cauza se afla pe rolul instanței; a efectuat cercetări în dosarul nr. 740/P/2000 declinând competența în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel O. după 9 luni; a efectuat cercetări în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
dosarul nr. 87/P/2001 declinând competența în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel O. după 7 luni.

Având în vedere cele expuse, Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare astfel cum a fost precizată și aplicarea unei sancțiuni disciplinare prevăzută de dispozițiile art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare pârâtului L.A.F., procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul B..

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

La data de 13.02.2002, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 124 din Legea nr. 92/1992, privind organizarea judecătorească, a sesizat Comisia de disciplină a Ministerului Public, cu judecarea abaterii disciplinare prevăzută de art. 122 lit. i din același act normativ, săvârșită de procurorul L.A.F., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul B..

În fapt, s-a reținut că pârâtul procuror, care în perioada 1 iulie 1999 – 25 iulie 2001 a deținut funcția de procuror șef secție judiciară în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., nu a raportat și astfel nu au fost trecuți în situația statistică pe anul 2001 un număr de 17 inculpați achitați; a lăsat în nelucrare dosarele nr. 397/P/1994 și 459/P/1997 pe perioade de 5 ani și 8 luni și respectiv 4 ani, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale; nu a supravegheat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] cercetările în dosarul nr. 416/P/1996, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale; a efectuat cercetări în dosarul nr. 135/P/1997, în perioada 29.02.2000-05.12.2001 deși, începând cu luna iunie 2000, opera prescripția răspunderii penale; a efectuat cercetări în dosarele 740/P/2000 și 87/P/2001 iar ulterior, după 9 și respectiv 7 luni, a declinat competența în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel O.

La data de 24.04.2002, pârâtul procuror L.A.F. a solicitat suspendarea judecării cauzei având ca obiect acțiunea disciplinară, arătând că în dosarul nr. 102/P/2002 al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva sa, pentru aceleași fapte ce intră în conținutul abaterilor disciplinare.

Prin adresa nr. 102/P/2002 din 16.05.2002, Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a comunicat Comisiei de disciplină faptul că la data de 29.03.2002, împotriva procurorului L.A.F. a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 Cod penal, constând în aceea că a lăsat în nelucrare dosarele nr. 397/P/1994 și 459/P/1997 pe perioade de 5 ani și 8 luni și respectiv 4 ani, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale; nu a supravegheat cercetările în dosarul nr. 416/P/1996 facilitând intervenția prescripției răspunderii penale și a efectuat cercetări în dosarul nr. 135/P/1997, în perioada 29.02.2000-05.12.2001 deși, începând cu luna iunie 2000, opera prescripția răspunderii penale precum și pentru infracțiunile prevăzute de art. 266 și 242 alin. (2) Cod penal.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin încheierea din data de 23.05.2002 Comisia de disciplină a dispus „suspendarea judecării cauzei până la soluționarea cauzei penale, conform art. 244 alin. 1 pct. 2 Cod procedură civilă”.

Cu privire la circuitul dosarului penal ce a atras suspendarea judecării acțiunii disciplinare, Secția reține următoarele:

La data de 01.04.2002, prin Ordonanța nr. 102/P/2002 a Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, în temeiul art. 10 lit. a din Codul de procedură penală, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului L.A.F., pentru toate faptele pentru care se începuse urmărirea penală.

La aceeași dată, procurorul șef al Secției a infirmat soluția de netrimitere în judecată, ca nelegală și netemeinică.

Prin Ordonanța nr. 102/P/2002 din data de 24.02.2002, a Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea fostei Secții pentru Combaterea Criminalității Organizate, în vederea efectuării de cercetări împotriva inculpatului L.A.F., atât pentru infracțiunile pentru care era începută urmărirea penală și respectiv pusă în mișcare acțiunea penală, cât și pentru unele infracțiuni de luare de mită.

Cauza s-a înregistrat la S.C.C.O. sub nr. 138/P/2002 iar prin rezoluția cu același număr din data de 31.07.2002 s-a dispus disjungerea cercetărilor față de inculpatul L.A.F., cu privire la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 și art. 266 din Codul penal.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin disjungere, cauza privind faptele de arestare nelegală și favorizarea infractorului a fost înregistrată la S.C.C.O. sub nr. 242/P/2002.

Prin ordonanța nr. 242/P/2002 din data de 30.08.2002 s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea fostului Parchet Național Anticorupție – Secția de combatere a corupției, unde a fost înregistrat cu nr. 97/P/2002.

Prin ordonanța nr. 97/P/2002 din 11.03.2005, PNA – Secția de combatere a corupției, a dispus neînceperea urmăririi penale pentru 6 infracțiuni de favorizare a infractorului, prevăzute de art. 17 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 264 din Codul penal, a 6 infracțiuni de luare de mită și a 6 infracțiuni de primire de foloase necuvenite, pretins a fi comise referitor la dosarele nr. 416/P/1996, 459/P/1997, 201/P/1995, 395/P/1994, 135/P/2000 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul B. și cauza privind pe R.A.Z.

Prin aceeași ordonanță s-a dispus declinarea competenței de soluționarea cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii de către L.A.F. a 6 infracțiuni de favorizare a infractorului, prevăzute de art. 264 din Codul penal, comise în aceleași cauze enunțate anterior precum și a 3 infracțiuni prevăzute de art. 266 Cod penal, cu privire la care nu s-a dispus nici o soluție.

La Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, dosarul a fost înregistrat cu nr. 283/P/2005 iar prin ordonanța cu același număr, din 21.03.2005, s-a dispus trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel O.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La data de 26.01.2006 dosarul a fost preluat la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și înregistrat cu nr. 147/P/2006 la Secția de urmărire penală și criminalistică.

La data de 29.11.2006, prin ordonanța nr. 147/P/2006 s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel O.

La data de 18.01.2007, prin rezoluția procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în baza art. 209 alin. 4¹ Cod procedură penală, a fost preluat dosarul de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel O. și a fost înregistrat cu același număr.

Prin ordonanța nr. 147/P/2006 din data de 09.11.2007, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus:

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului L.A.F. pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 264 (în legătură cu dos. nr. 135/P/2000 și 201/P/1995), întrucât faptele nu există;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului L.A.F. pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 264 (în legătură cu dos. nr. 416/P/1996 și 459/P/1997), întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului L.A.F. pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 264 (în legătură cu dos. nr. 377/P/1994 și 395/P/1994), întrucât faptele nu există;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului L.A.F. pentru comiterea a trei infracțiuni de arestare nelegală, față de părțile vătămate P.E., T.A. și P.M. întrucât faptele nu există;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului L.A.F. pentru comiterea infracțiunii de sustragere de înscrisuri, prevăzută de art. 242 alin. 1 și 3 Cod penal.

Împotriva acestei ordonanțe a formulat plângere, în temeiul dispozițiilor art. 278¹ Cod procedură penală, petentul T.A.

Curtea de Apel P., soluționând plângerea acestuia, prin sentința penală nr. 161/28.10.2009, a admis plângerea formulată, a desființat în parte ordonanța nr. 147/P/2006 din 09.11.2007 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; a schimbat temeiul juridic al scoaterii de sub urmărire penală a inculpatului intimat L.A.F. pentru infracțiunea prevăzută de art. 266 alin. 1 Cod penal privind pe petentul-persoană vătămată T.A., din art. 11 pct. 1 lit. b) raportat la art. 10 lit. a) Cod procedură penală în din art. 11 pct. 1 lit. b) raportat la art. 10 lit. d) Cod procedură penală, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de arestare nelegală, lipsind latura subiectivă; a menținut în rest dispozițiile ordonanței atacate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Parchetul de pe lângă Curtea de Apel P.

Prin decizia nr. 827/03.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 431/42/2009, Înalta curte de Casație și Justiție a admis recursul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești; a casat sentința penală nr. 161/28.10.2009 a Curții de Apel P. și, în rejudecare, a respins ca nefondată plângerea formulată

[REDACTED] de petiționarul T.A. împotriva ordonanței nr. 147/P/2006 din 09.11.2007 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; a menținut ordonanța atacată; a respins ca nefondat recursul declarat de petiționarul T.A.

Prin rezoluția din 29.03.2010 s-a repus cauza pe rolul Secției pentru procurori iar la termenul din data 21.04.2010 comisia de disciplină pentru procurori a arătat că își însușește acțiunea disciplinară promovată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea supremă de Justiție, cu următoarele precizări:

Comisia de disciplină pentru procurori, a apreciat că unele fapte reținute în acțiunea disciplinară ce au fost calificate ca întrunind elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 122 lit. i) din Legea nr. 92/1992, sub aspectul încadrării juridice, își găsesc corespondent în încrimnarea prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

- împrejurarea că, în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pârâțul procuror nu a raportat un număr de 17 inculpați achitați (din care 6 arestați preventiv), cu consecința neevidențierii acestora în statistică;

- a lăsat în nelucrare dos. nr. 397/P/1994 în perioada 14 februarie 1996-30 noiembrie 2001 (5 ani și 8 luni) facilitând intervenția prescripției răspunderii penale a inculpatului G.S.;

- nu a supravegheat cercetările în dosarul nr. 416/P/1996, repartizat la 04 decembrie 1996 și soluționat la 09 ianuarie 2002, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale a inculpatului;

- a efectuat cercetări în dosarul nr. 740/P/2000 declinând competența în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul O. după 9 luni (08 noiembrie 2000 - 17 septembrie 2001);

- a efectuat cercetări în dosarul nr. 87/P/2001 declinând competența în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul O. după 7 luni (7 martie 2001- 11 octombrie 2001);

Referitor la fapta reținută în sarcina pârâtului procuror L.A.F. privind lăsarea în nelucrare a dosarului nr. 459/P/199, în perioada 30 decembrie 1997 - 12 decembrie 2001, ceea ce condus la intervenirea prescripției răspunderii penale a inculpaților M.A., P.A. și B.M., s-a arătat că, sub aspectul încadrării juridice, corespondența încriminării se regăsește în Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, respectiv în dispozițiile art. 99 lit. i) „efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile”.

Cu privire la aspectul reținut în acțiunea disciplinară, referitor la faptul că procurorul a acționat cu neglijență atunci când a efectuat cercetări în dosarul nr. 135/P/2000 în perioada 29 februarie 2000 - 5 decembrie 2001, deși rezoluția conducerii unității era de trimitere la poliție, iar începând din luna iunie 2000 opera prescripția răspunderii penale a învinuitului D.H.G., comisia de disciplină pentru procurori a precizat că s-au efectuat cercetări și, prin ordonanța procurorului nr. 147/P/2006 din 09.11.2007, confirmată prin sentința nr. 161/28 octombrie 2009, pronunțată de Curtea de Apel P. în dosarul nr. 431/42/2009, s-a stabilit că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 10 lit. a) Cod procedură penală.

S-a mai arătat că, în aceste condiții, în cauză sunt incidente dispozițiile

art. 22 alin. 1 Cod procedură penală, potrivit căroră „hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”, motiv pentru care comisia de disciplină pentru procurori nu susține acțiunea disciplinară promovată cu privire la această faptă.

Analizând probele administrate în cursul cercetării prealabile, Secția reține că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare reținute în sarcina pârâtului procuror L.A.F., pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a, aceasta constă în neraportarea și neevidențierea în situația statistică a anului 2001 a unui număr de 17 inculpați achitați, din care 6 arestați preventiv precum și în faptul că a lăsat în nelucrare dosarul nr. 397/P/1994, nu a supravegheat cercetările în dosarul nr. 416/P/1996 și a efectuat cercetări în dosarele nr. 740/P/2000 și 87/P/2001, deși nu era competent să o facă.

Legiuitorul nu a stabilit care sunt criteriile ce califică o abatere disciplinară ca fiind săvârșită cu gravă neglijență astfel că o asemenea analiză cade în sarcina instanței care judecă o cauză disciplinară.

Astfel, la aprecierea conduitei pârâtului procuror ca reprezentând rezultatul unei grave neglijențe în exercitarea funcției, cu privire la prima faptă, Secția are în vedere, faptul că elementul material al abaterii disciplinare se concretizează într-o inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale, fapt ce rezultă atât din referatul nr. 4608/II/1/27.12.2001, întocmit de prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul B. cât și din verificările efectuate de către

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția de analiză, studii, control și perfecționare profesională din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție materializate în informarea înregistrată sub nr. 464/30.01.2002.

Din actele anterior enunțate se reține că, deși în perioada 1 iulie 1999 – 25 iulie 2001 pârâtul a deținut funcția de procuror șef secție judiciară în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., acesta a efectuat acte de execuție materializate în soluționarea unui număr de 14 dosare penale și a neglijat activitatea de conducere.

În acest context, pârâtul procuror L.A.F. nu și-a întocmit corect obiectivele din programul de activitate pe anul 2001, neraportând și neevidențind în situația statistică pe anul 2001 un număr de 17 inculpați achitați deși, conform programului de activitate pe anul 2001 întocmit la nivelul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., deși acesta avea obligația să întocmească trimestrial analiza cauzelor în care instanțele au pronunțat hotărâri definitive de achitare iar semestrial, să efectueze analiza activității judiciare.

Prin îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, pârâtul procuror nu a luat cunoștință de existența celor 17 inculpați achitați denaturând astfel datele statistice referitoare la activitatea Parchetului de pe lângă Tribunalul B..

Apărările acestuia, în sensul că a luat cunoștință de achitarea celor 17 inculpați în luna septembrie 2001, când nu mai îndeplinea funcția de procuror șef secție judiciară, nu poate fi reținută întrucât, prin adresa nr. 1756/III/2/22.01.2001 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel O., înregistrată la Parchetul de lângă Tribunalul B. sub nr. 602/III/4/22.02.2001, s-a comunicat

faptul că, în dosarul nr. 2729/2000 al Curții de Apel O. a fost respins recursul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul B. împotriva deciziei penale nr. 33/A/2000 prin care Tribunalul B. a pronunțat respectivele soluții de achitare.

Secția mai reține că, în ceea ce privește volumul de activitatea al pârâtului procuror L.A.F., acesta nu a fost de natură a îl împiedica pe pârât să își exercite corespunzător atribuțiile de serviciu întrucât, în anul 2001 a pus concluzii într-un număr de 242 cauze penale, a declarat și motivat 9 recursuri, a efectuat 5 controale, a întocmit 37 referate și a soluționat 13 dosare penale și 5 plângeri.

În ceea ce privește celelalte fapte ce intră în latura obiectivă a abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, din probele administrate în cauză rezultă că pârâtul procuror și-a îndeplinit necorespunzător atribuțiile în ceea ce privește instrumentarea unui număr de 4 cauze penale, după cum urmează:

1. În dosarul nr. 397/P/1994 s-au efectuat cercetări față de M.A.P. și R.D.J. pentru infracțiunile prevăzute de art. 293, art. 291, art. 288 și art. 257 Cod penal. La 3 octombrie 1993 și 8 octombrie 1993 M.A.P. și R.D.J., au fost arestați pe o perioadă de 5 zile după care măsurile preventive au fost prelungite cu încă 25 de zile.

La 15 octombrie 1993 s-a dispus revocarea măsurilor preventive pe motive medicale conform actelor depuse la dosar.

La 26 aprilie 1994, procurorul care instrumenta cauza a dispus declinarea competenței în favoarea Parchetului Militar O., pentru a se efectua cercetări față

[REDACTED]

de sergentul major B.V. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 254, art. 248 și art. 249 Cod penal.

La 19 octombrie 1994 Parchetul Militar O. a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului sergent major B.V. pentru faptele menționate apreciind că acestea nu există și a declinat dosarul la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., unde în mod greșit a fost înregistrat sub un nou număr, respectiv 500/P/1994.

La data de 14 februarie 1996 dosarul 500/P/1994 (397/P/1993/) a fost repartizat procurorului L.A.F. care nu a efectuat nici un act de cercetare penală, dosarul rămânând în fișetul acestuia în nelucrare până la 30 noiembrie 2001 (5 ani și 8 luni).

Deoarece acest dosar era raportat periodic conducerii Parchetului de pe lângă Tribunalul B., ca nefiind soluționat, procurorul L.A. a motivat că inculpatul Rus Daniel Jean se sustrage urmăririi penale. La dosarul cauzei există doar 10 procese - verbale de căutare întocmite de organele de poliție.

Din notele de relații prezentate de foștii prim procurori B.R. și G.P. rezultă că, deși i s-a atras atenția să soluționeze acest dosar, pârâtul procuror L.A. a amânat de fiecare dată să se pronunțe în cauză.

După numirea în funcția de prim procuror a domnului procuror B.Ș., pârâtului procuror L.A. i s-a cerut să se pronunțe în cele patru dosare vechi aflate în lucru.

Prin rezoluția din 30 noiembrie 2001 procurorul L.A. a dispus încetarea urmăririi penale față de inculpatul R.D.J. și M.A.P. pentru infracțiunile prevăzute de art. 288, art. 291 și art. 293 Cod penal apreciind că a intervenit

prescripția răspunderii penale, deși în cauză s-au efectuat cercetări și cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 257 Cod penal, pentru care nu intervenise prescripția răspunderii penale.

Prin nesoluționarea acestui dosar, în perioada 16 februarie 1996 – 30 noiembrie 2001, procurorul L.A. a creat premisele împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale a inculpaților.

2. În dosarul nr. 416/P/1996 s-au efectuat cercetări față de G.S., cetățean al Republicii Moldova pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208-209 Cod penal.

La 4 decembrie 1996 dosarul a fost repartizat pentru supravegherea cercetărilor pârâtului procuror L.A., împreună cu propunerea de arestare preventivă a învinuitului.

Procurorul L.A. a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și arestarea preventivă a inculpatului G.S., pe o perioadă de 5 zile, cu începere de la prinderea și prezentarea acestuia în fața procurorului.

Cercetările au fost continuate de organele de poliție care l-au dat în urmărire generală pe învinuit la 4 decembrie 1997, fără a face demersuri în vederea descoperirii acestuia.

Deși acest dosar a figurat în evidența pârâtului procuror L.A. pentru supravegherea cercetărilor, acesta nu a efectuat nici un act din care să rezulte că a exercitat supravegherea activității de urmărire penală, motiv pentru care, la 18 decembrie 2001 a fost delegat procurorul Galoș Păunel să exercite supravegherea cercetărilor.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La 4 ianuarie 2002 organele de poliție au propus încetarea urmăririi penale în cauză deoarece a intervenit prescripția răspunderii penale iar prin ordonanța din 9 ianuarie 2002 procurorul G.P. a dispus aceeași soluție.

Din cele expuse rezultă că de la data de 4 decembrie 1997 și până când dosarul a fost repartizat altui procuror nu s-a efectuat nici un act de către pârâtul procuror L.A., creându-se astfel condițiile pentru împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

3. Dosarul nr. 740/P/2000, privind pe D.A., cercetată pentru evaziune fiscală a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul B. la 8 noiembrie 2000 fiindu-i repartizat pârâtului procuror L.A.F. care, după 9 luni, la 17 septembrie 2001, a declinat competența în favoarea la Parchetului de pe lângă Curtea de Apel O.

4. Dosarul nr. 87/P/2001 privind pe I.C.M. cercetat pentru evaziune fiscală a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul B. la 7 martie 2001 fiindu-i repartizat pârâtului procuror L.A.F. care, după 7 luni, la 11 octombrie 2001, a declinat competența în favoarea la Parchetului de pe lângă Curtea de Apel O.

În ceea ce privește latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. i) Secția reține că aceasta constă în faptul că pârâtul procuror a lăsat în nelucrare dosarul nr. 459/P/1997, pe o perioadă de aproximativ 5 ani, ceea ce a condus la împlinirea termenului prescripției răspunderii penale a inculpaților M.A., P.A. și B.M.

Pentru a reține astfel, Secția a avut în vedere faptul că în dosarul cu numărul de mai sus s-au efectuat cercetări față de M.A., director general al S.C.

„SUINPROD” S.A. P., P.A. - director economic la aceeași unitate și B.M., conducător de Carte funciară la Judecătoria O., pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 248 și art. 289 Cod penal.

Dosarul a fost repartizat pentru supravegherea cercetărilor pârâtului procuror L.A.F., la 21 iulie 1997.

La data de 23 iulie 1997 organele de poliție au propus arestarea preventivă a învinuitului M.A. iar pârâtul procuror L.A. a respins propunerea organelor de poliție, apreciind că se impune cercetarea învinuitului în stare de libertate.

La 26 noiembrie 1997 organele de poliție au propus arestarea preventivă a învinuitului B.M. iar pârâtul procuror a respins și această propunere.

La 30 decembrie 1997 organele de poliție au întocmit referatul cu propunere de trimitere în judecată a celor 3 învinuiți, dosarul fiind repartizat procurorului L.A. pentru soluționare.

Acesta a ținut dosarul în nelucrare de la 30 decembrie 1997 până la 19 decembrie 1999 când a efectuat prezentarea materialului de urmărire penală. Ulterior acestei date cauza a rămas în nelucrare la același procuror, până la 12 ianuarie 2001 când pârâtul a întocmit rechizitoriu, dispunând trimiterea în judecată a inculpaților.

Susținerile pârâtului procuror L.A.F. în sensul că lăsarea în nelucrare a acestui dosar s-a datorat faptului că l-a prezentat pentru studiu Parchetului de pe lângă Curtea de Apel O., nu pot fi reținute întrucât din situația dosarelor aflate în lucru la pârâtul procuror, atașată în copie la dosarul de cercetare prealabilă, nu rezultă astfel de mențiuni.

Față de cele expuse, Secția pentru procurori va admite acțiunea disciplinară formulată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție împotriva pârâtului procuror L.A.F. – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., astfel cum a fost susținută și precizată de comisia de disciplină pentru procurori, cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență și efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile prevăzute de art. 99 lit. h) și i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare și îi va aplica acestuia sancțiunea „avertisment”.

La individualizarea sancțiunii aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția a avut în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâtul procuror reținându-se în acest sens că, raportat la întreaga activitate desfășurată de pârâtul procuror acesta nu a evidențiat în datele statistice un dosar în care s-au pronunțat soluții de achitare și de asemenea a lăsat în nelucrare un număr de 4 dosare penale și a soluționat cu întârziere o cauză penală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva domnului L.A.F. – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul B..

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului L.A.F. – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul B. sancțiunea disciplinară constând în avertisment, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Definitivă, în termenul de exercitare a căii de atac a recursului.